

PROČE BYCHOM SE NECHECHTALI I VTIPÁM?

Pondělí, 22 leden 2018

Přijde Arab do baru a už si chce objednat drink, když v tom uvidí o kousek dál chlápka s kypou na hlavě a tradičním ářidovským úšesem. Nemusí být tedy Einstein na to, aby mu došlo, že je to ářid. Takže zakáží na barmana aby to slyšel kaď v baru: "Barmane, drink pro kaďého v tomhle baru, kromě támhletoho ářida." Chvilí po tom, co kaď dostane svůj drink se na něj ářid podívá, usměje se, zamává mu a zakáží: "Díky!"

Arab se navrátil a znovu objedná drinky v baru kromě ářida. A stejně jako předtím se ářid usměje a z "Díky!" Tak se Arab zeptá barmana: "Co je sakra s tímhle ářidem? Objednal jsem dvě rundy drinků pro kaďého kromě jeho a on se stejně směje a děkuje mi. Není to blázen?" "Ne," odpoví barman. "On je majitel." V kraji je dlouho tropický hříc, sucho. K rabinovi přijdou ářid a prosí ho, aby vykonal zázrak, ať konečně přestane. "Ne," řekl rabin, "nemáš udu zázrak, když nevěřte v Boha." "Proč tak mluvíš, rebe?" "Protože," povídá rabin, "kdybyste věřili v Boha, tak byste přestali ušes se deštníky!"

Starý rabin so svojou družinou dorazili k jednému ářidovskému hostinci a hostinský bol tak drzý, že ani nevyšiel von, aby ich privítal. Keď to videl rabin, tak rozúre ne nakázal, aby sa trám, pod ktorým nebýva spravodlivý muš (hostinský), premenil na strašne jedovatého hada. Všetci sa zľakli, a keď sa to dopou hostinský, tak ihne aj so ženou zašli rabína prosiať o prepálenie. Rabin, premožený súcitom, svoju kliatbu teda odvolal - "nech trám ostane trámom", zvolal. A div sa svete, stal sa zázrak, trám ostal presne taký, aký vždy býval. Ešte dodnes na toto miesto putujú ářidia zo všetkých kútov sveta, aby videli na vlastné oči hostinec a zázračný trám, ktorý sa nepremenil na strašne jedovatého hada :)))

David a Rivka Hauptschwitzovi slaví výročí svatby - považte, sedmdesát pět let po svatbě! Houfy gratulant, vnučata právnickat, zástupci ářidovské obce, dobročinných spolků, obecní starosty, dokonce i z místních novin se přistat: Pane Hauptschwitz, téměř čtvrté století v manželství, to je obdivuhodné, mazel tov... Máte proz jste opravdu nikdy nemysleli těeba na rozvod? "Ne, mladý muš, na rozvod nikdy. Ale na vraždu nesetněkrát "Kohn, byli by od té dobroty, nechali mě u sebe přestat na gauči?"

"Ale copak, Roubíek, co provedli milostivé, že si musej shánět azyl?"

"Ále, Sára mě poslala pro pilulky, které by mi vrátily erekci a já jí přinesl pilulky na zhubnutí..."

Zbožný chasid Mojš Lejbovič z Mukačeva jede vlakem navštívit svého bratrance Chajima, který se před lety odstěhoval do Paříže. Když vystupuje na pařížském nádraží Gare de l'Est, vřidypřítomní Francouševě otáčejí a ukazují si na něj. Tradiční garderoba podle minhag munka - černý, lesklý, stápatý kaftan; cicis; lišící se trajml naražený do týla; dlouhé a nakroucené pejzy a stábrný plnovous - to vše bu nádraží patřící rozruch. Po pár chvílích už to Mojšemu začne být setsakra nepřijemné a zrovna když sváj kufr, miji nevěšně zírající mladý francouzský pár, zastaví se, položí kufr, otočí se na něj, máchne rukama a zvolá wuss, oj vej, co na mně tak zíráte?! To jste ještě v Paříži nikdy neviděli Čechoslovák?! "Abeles konvert křesťanství a na důkaz své nové víry nosí velký zlatý křid na krku. Jednou se vydá do místních lázní, svlékne se do n ale nechá si křid, aby se s ním mohl ostatním přistat. Když vejde do sauny, jeho starý přítel z ářidovské Obce v sauně už sedí, zakroučí hlavou a povídá:

"Hele, Abeles, buď si obleč trenky, nebo sundeš ten křid. Takhle to fakt vypadá divně...."